

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.10.2008
KOM(2008) 626 endelig

**Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget**

LOKALE MYNDIGHEDER: IGANGSÆTTERE AF UDVIKLING

{SEK(2008) 2570}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE
ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

LOKALE MYNDIGHEDER: IGANGSÆTTERE AF UDVIKLING

{SEK(2008) 2570}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

LOKALE MYNDIGHEDER: IGANGSÆTTERE AF UDVIKLING

1. LOKALE MYNDIGHEDER: EN NY DIMENSION I UDVIKLINGSPOLITIKKEN

I forbindelse med en renovering af markedspladsen i Majunga City i Madagascar giver den franske by Mulhouse sin partnerskabsby knowhow og vejledning om forvaltning og tilrettelæggelse af markedsaktiviteter, mens renoveringsarbejderne står på. En lille italiensk kommune – Santa Croce Sull'Arno (med en befolkning på 13 000) - har hjulpet fem kommuner i Burkina Faso med at indføre et system til at registrere fødsler, som hidtil ikke var blevet registreret. Med bistand fra Burkina Fasos ministerium for lokal administration og decentralisering vil erfaringerne herfra nu blive videreformidlet til andre regioner.

De lokale myndigheder er siden 1990'erne i stigende grad blevet betragtet som aktører inden for udviklingspolitikken¹. Senest har man i den europæiske udviklingskonsensus, den reviderede Cotonou-aftale og en række konklusioner, beslutninger og udtalelser fra EU-institutionerne² gentaget, at de lokale myndigheder spiller en vigtig rolle – ikke blot med hensyn til levering af tjenester, men også som igangsættere af udvikling og ved forebyggelse af konflikt, decentralisering og opbygning af tillid i udviklingsprocessen.

De lokale myndigheder anvender i visse EU-medlemsstater betydelige finansielle ressourcer til udvikling (f.eks. næsten 15 % af den officielle udviklingsbistand (ODA) i Spanien) og har udviklet særlige instrumenter til ydelse af bistand (programmer, samfinansieringsinstrumenter, byforbindelser og egentlige samarbejdsaftaler). På EU-plan er der imidlertid ikke fastlagt en strategi, hvormed man letter og anerkender de lokale myndigheders øgede inddragelse i EU's udviklingspolitik.

Den øgede deltagelse, omfanget af de mobiliserede finansielle ressourcer og de mere forskelligartede og talstærke aktører gør det nødvendigt at kvalificere og kvantificere denne udvikling og lægge grunden til en koordineret tilgang til en struktureret inddragelse af de lokale myndigheder i udviklingssamarbejdet. En strategisk tilgang på EU-plan vil lette en mere koordineret inddragelse af de lokale myndigheder i EU's udviklingspolitik under behørigt hensyn til subsidiaritetsprincippet³.

Denne meddelelse har derfor to formål. For det første at kortlægge omfanget af dette nye fænomen. For det andet, at fremlægge forslag til en strategi, der vil gøre det muligt at anvende

¹ På FN-konferencerne (Rio de Janeiro 1992, Istanbul 1996) om miljø og udvikling og bebyggelser, 2000-millennium-topmødet og verdenstopmødet i Johannesburg i 2002 om bæredygtig udvikling anerkendtes deres rolle formelt.

² Meddelelse om regeringsførelse og udvikling (KOM(2003) 615 endelig), Regionsudvalgets udtalelser om det decentraliserede samarbejde i reformen af EU's udviklingspolitik (2006/C115/09) og om begrebet regeringsførelse inden for rammerne af den europæiske konsensus om udviklingspolitik (2007/C197/09), Europa-Parlamentets beslutning af 15. marts 2007 om lokale myndigheder og udviklingssamarbejde (2006/2235(INI)). Fælles strategi og handlingsplan for Afrika og EU for 2007. Meddelelse fra Kommissionen om en EU-strategi for Afrika: En EU/Afrika-pagt til fremme af Afrikas udvikling (KOM(2005) 489 endelig).

³ Ifølge subsidiaritetsprincippet skal de forskellige spørgsmål tages op på de mest passende niveauer.

de lokale myndigheders partnerskabserfaringer på udviklingsområdet optimalt. Meddelelsen tager sigte på at igangsætte en proces, som kan øge deres deltagelse i fastlæggelse og gennemførelse af koordinerede, strategiske udviklingsaktiviteter.

2. LOKALE MYNDIGHEDER: HVORFOR DE SPILLER EN VIGTIG ROLLE

2.1 Lokale myndigheder i Europa

Betegnelsen "lokale myndigheder" omfatter mange forskellige aktører på forskellige niveauer. De lokale myndigheder omfatter mere end 91 000 lokale myndigheder (kommuner), 1 150 myndigheder på mellemniveau og mere end 100 regionale organer⁴. Nogle lokale myndigheder har på udviklingsområdet opnået meget stor uafhængighed i forhold til de nationale myndigheder, mens andre myndigheders inddragelse udgør et supplement til de nationale myndigheders indsats. For visse lokale myndigheder indtager decentraliseret samarbejde en vigtig plads i deres forbindelser udadtil, mens det for andre er et naturligt led i deres øgede tilstedeværelse på den internationale scene. Decentraliseret samarbejde gennemføres oftest sammen med andre lokale aktører (f.eks. ngo'er og universiteter), men omfatter også direkte levering af tjenesteydelser eller levering af tjenesteydelser gennem multilaterale partnere (f.eks. FN).

"Lokale myndigheder" anvendes i denne meddelelse i betegnelsens videste betydning og omfatter de mange forskellige subnationale niveauer og organer under de nationale myndigheder - lige fra kommunalt niveau til regionalt niveau. Hvad angår udviklingssamarbejde, er der stor forskel på mandater, finansiering og funktioner på de enkelte niveauer.

Decentraliseret samarbejde anvendes her til at beskrive offentlig og privat finansieret bistand, der er ydet af og gennem lokale myndigheder og netværk og andre lokale aktører.

Eftersom de lokale myndigheders bidrag til udviklingsprocessen i stigende grad anerkendes af de politiske beslutningstagere og donorer på EU-plan, er tiden kommet til at gøre sig overvejelser om, hvordan denne ekspertise kan anvendes, og til at sikre bedre kommunikation og samarbejde mellem aktørerne. De lokale myndigheder har anvendt mange forskellige strukturer til at koordinere deres aktiviteter, opnå stordriftsfordele, gøre deres arbejde mere effektivt og for at blive hørt på de forskellige niveauer - subnationalt, nationalt, europæisk og internationalt. Disse strukturer omfatter foreninger, forummer, regionale og nationale observationsorganer og tematiske og regionale netværk m.m.

2.2 Lokale myndigheder inden for udvikling

Mens de lokale myndigheders deltagelse i eksternt samarbejde og udviklingspolitikken går langt tilbage i tiden - navnlig takket være venskabsbyprincippet - har arten af denne deltagelse i det seneste tiår ændret sig radikalt. Det decentraliserede samarbejde har vist sig at være en ny og vigtig del af udviklingssamarbejdet. Det er blevet mere omfattende og professionelt, og hviler på institutionaliserede netværk, som når ud til udviklingslandene; der anvendes mange forskelligartede værktøjer i alle verdens regioner, og der har været en stor vækst i omfanget af de anvendte finansieringsmidler (se oversigt 1).

Oversigt 1: En ny dimension – Catalonien, Spanien

⁴ De Europæiske Kommuners og Regioners Råd: *The state of Europe's local and regional government in 2006/2007 Edition.*

Det catalanske agentur for udviklingssamarbejde, som blev oprettet i 2003, har ansvaret for forvaltning af den catalanske regerings udviklingssamarbejde, der er baseret på en bred fireårig overordnet plan omfattende 11 prioriterede lande på områder som f.eks. adgang til lægehjælp og drikkevand, uddannelse, produktionskapacitet og fødevareselvforsyning, fredsskabende foranstaltninger, ligestilling, regeringsførelse og menneskerettigheder samt miljø. Cataloniens budget for udviklingssamarbejde er blevet fordoblet i de seneste tre år, fra i alt 30,5 mio. EUR i 2004 til lige under 60 mio. EUR i 2007. Målet er at nå budgetbevillinger på 0,7 % af den skattepligtige indkomst i 2012 eller lidt under 80 mio. EUR. På det institutionelle plan er der en stor grad af koordinering hos de lokale myndigheder. Mange catalanske lokale myndigheder er involveret i decentraliseret samarbejde og har oprettet den catalanske samarbejdsfond, som omfatter 290 lokale myndigheder - heraf de fleste på kommunalt niveau, men også på andre niveauer - lokale organer eller ngo'er og sociale organer.

De lokale myndigheder yder et enestående bidrag til udviklingsprocesserne (oversigt 2). Ud over de konkrete aktioner i udviklingslande spiller de lokale myndigheder en vigtig rolle med hensyn til at mobilisere forskellige aktører og få dem til at arbejde sammen og nå fælles udviklingsmål, og de medvirker til at informere om udvikling (de øger offentlighedens bevidsthed og tilvejebringer supplerende støtte til udvikling). På grund af deres nærhed og territoriale tilstedeværelse og deres kendskab til lokale behov og ekspertise inden for traditionelle sektorer, der kan medvirke til at begrænse fattigdommen - urbanisering, vand og kloakering, bistand til sårbare grupper og fattige befolkninger i fjerntliggende områder – kan de lokale myndigheder yde et stort bidrag til at øge udviklingsbistandens effekt gennem bilaterale og multilaterale donorinstitutioner (Oversigt 3). De lokale myndigheder har direkte erfaringer med og værdifulde færdigheder inden for lokaludvikling, decentralisering og styrkelse af demokratisk regeringsførelse. Udviklingsbistandens udvikling og ydelsen heraf har yderligere sat fokus på god regeringsførelse og demokratisering, hvor de lokale myndigheder spiller en central rolle. Denne tendens er blevet forstærket gennem øget repræsentation af lokale EU-myndigheder på den internationale politiske scene og gennem deres bistandsaktiviteter.

Oversigt 2: De lokale myndigheders bidrag

Et bredt aktionsområde:

Socialektoren: samarbejde mellem Barcelona og Puebla (Mexico) om vold mod kvinder. Aktioner, der er gennemført i Puebla, kunne også gennemføres i Barcelona til bekæmpelse af vold mod kvinder blandt latinamerikanske indvandrere i Barcelona.

Byfornyelse eller forbedret indtjeningsgrundlag: Niedersachsen støtter sammen med Jayawickreme-fonden familier til fiskere i Weligam, Sri Lanka, hvor tsunamien i 2006 ødelagde både hjem og indtjeningsgrundlaget (både og net).

Sundhed: partnerskab mellem regionen Rhône-Alpes og regionen Khammouane i Laos, som samler forskellige typer partnere, f.eks. ngo'er og universiteter. Cataloniens deltagelse i en sektorbaseret foranstaltning (SWAP) i sundhedssektoren i Mozambique.

Humanitær solidaritet: Übach-Palenberg og en stor industriel donor er partnere i forbindelse med et skolebyggeri i det sydlige Sri Lanka, som skal sikre piger fra den tsunamiramte region gratis skolegang.

Igangsætter af udvikling: under gennemførelsen af sit projekt til urbanisering af et område i Gaza by anvendte Barcelona en samarbejdsfremmende strategi og formåede at skabe samarbejde mellem palæstinensiske kommunale myndigheder og repræsentanter for det pågældende kvarter. Der er etableret et netværk, der samler de forskellige byer, som gennemfører samarbejdsaktioner i Gaza (EuroGaza), og der afholdes møde mindst en gang om året med henblik på koordinering af aktiviteterne.

Langsigtede partnerskaber og venskabsbyer: Leipzig har etableret et partnerskab med regionen Ambalangoda (det sydlige Sri Lanka), som begyndte med en pengeindsamling til nødhjælp til drikkevand og elektricitet, og som blev videreudviklet til uddannelsesprojekter og genopbygning af teknisk og social infrastruktur.

Opfyldelse af lokale behov: Regionen Toscana har etableret rammer for langsigtet samarbejde, hvor kooperativer i Burkina Faso samarbejder om produktion, afsætning og levering af grønne bønner til italienske supermarkeder, uden at der er behov for parallelle markedsstrukturer.

Partnerskaber med mange aktører: Byforbindelsen mellem Nueva Guinea i Nicaragua og Sint-Truiden i Flandern, Belgien, er oprindelig etableret af civilsamfundsgrupper i Sint-Truiden og Nueva Guinea. Byrådet i Nueva Guinea har taget udgangspunkt i dette partnerskab for at sætte gang i projekter vedrørende unge, miljø og uddannelse samt arealplanlægning og -forvaltning og tilskynde civilsamfundet til deltagelse i de lokale myndigheders aktiviteter.

Oplysning og bevidstgørelse: Regionen Rhône-Alpes støtter forskellige netværk, der tager sigte på at fremme fair trade, og Barcelona samarbejder med det regionale uddannelsesdepartement i regionen Catalonien i et forsøg på at udvikle læseplaner om udvikling.

Denne slags eksempler illustrerer de mange muligheder, som de lokale myndigheder har for at spille en rolle inden for udviklingspolitikken. Samtidig betyder de mange forskellige aktører og sektorer, at hele indsatsområdet bliver mere komplekst og består af flere lag. Partnerskaber med mange aktører er vigtige, fordi de kombinerer forskellige bidrag fra lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer, og fremme af denne slags partnerskaber kan have en meget positiv indvirkning på bidraget fra de lokale myndigheder. For at udnytte denne forskelligartethed og undgå yderligere opsplitning af udviklingsbistanden bør der tages behørigt hensyn til de lokale myndigheders bidrag med hensyn til bistandseffektivitet og effekten af udviklingsforanstaltninger.

Dette åbner muligheder for at opbygge mere strategiske og langsigtede partnerskaber inden for bredere rammer. Det er et forhold, der er af allerstørste betydning, specielt nu, hvor udsigterne er dårlige med hensyn til det internationale samfunds finansiering af udvikling og virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene.

Kommissionen har været meget involveret i at yde støtte til lokale myndigheder i EU og partnerlande, nærmere betegnet direkte støtte til decentralisering gennem geografiske programmer og decentraliseret samarbejde under det tematiske program for ikke-statslige aktører og lokale myndigheder⁵. Styrkelsen af de lokale myndigheders rolle som udviklingsaktører inden for EU's samarbejde skal for det første gøre det muligt at yde et effektivt bidrag til bekæmpelse af fattigdom og at nå millenniumudviklingsmålene og for det andet sikre udbredelse af demokratisk regeringsførelse på lokalt plan.

Visse lokale myndigheder mobiliserer betydelige finansielle ressourcer til udvikling (se oversigt nr. 3). Selv om det er vanskeligt at indsamle data, stiger disse beløb tydeligvis, således som det f.eks. fremgår af de beløb, der afsættes hertil af de tyske lokale myndigheder, og som steg fra 607 mio. EUR i 2003 til 764 mio. EUR i 2006.

⁵ Ikke-statslige aktørers og lokale myndigheders rolle i forbindelse med udvikling (KOM(2006) 19).

Oversigt 3: STOR FINANSIEL BETYDNING⁶

EU-budgetter for decentraliseret samarbejde angiver de vigtigste tildelinger, som hurtigt øges. Der findes ingen samlede ajourførte generelle oplysninger om den finansielle vægt af de lokale myndigheders aktioner inden for internationalt samarbejde. De eksisterende oplysninger er opsplittede og vanskelige at indsamle, og formålet med denne oversigt er derfor blot at give en ide om fænomenets betydning. Dette er årsagen til, at de aktioner, der er planlagt under stk. 3.3.2., er væsentlige.

4 EU-medlemsstater - Spanien, Tyskland, Belgien og Frankrig - yder betydelig udviklingsbistand. Andre EU-medlemsstater indberetter enten ikke de lokale myndigheders udviklingsbistand eller er ikke involveret i jævnlige aktiviteter.

LOKALE SPANSKE MYNDIGHEDERS UDVIKLINGSINDSATS

I 2006 blev der ydet **442,8 mio. EUR** i officiel udviklingsbistand af lokale myndigheder, hvilket svarer til ca. **14,8 %** af den spanske officielle udviklingsbistand og udgør en betydelig nettoforøgelse i løbet af de seneste 5 år. I perioden 2004-2006 har **Catalonien** på det regionale plan f.eks. fordoblet sin decentraliserede samarbejdsbistand fra 18,9 mio. EUR til 44 mio. EUR; **Navarras** bistand er øget fra 15,5 mio. EUR til 16,4 mio. EUR, og **Cantabrias** bistand er øget fra 3,2 mio. EUR til 4,4 mio. EUR. Hertil kommer, at fem regioner har vedtaget det internationale mål på **0,7 %** af BNI (senest i 2012).

LOKALE TYSKE MYNDIGHEDERS UDVIKLINGSINDSATS

De tyske lokale myndigheder tegnede sig for **10 % af den tyske officielle udviklingsbistand i 2006**. De lokale myndigheders finansiering af decentraliseret samarbejde er øget mærkbart til **764 mio. EUR** i 2006 fra 607 mio. EUR i 2003⁷.

LOKALE BELGISKE MYNDIGHEDERS UDVIKLINGSINDSATS

I Belgien finder man en lignende tendens. De lokale myndigheder i Belgien tegner sig for 4 % af den officielle udviklingsbistand. De lokale myndigheder har øget de finansielle bevillinger til decentraliseret samarbejde fra 53,5 mio. EUR i 2003, 58,2 mio. EUR i 2004, 63,5 mio. EUR i 2005 og op til **64,9 mio. EUR i 2006**.

LOKALE FRANSKE MYNDIGHEDERS UDVIKLINGSINDSATS

I Frankrig er bevillingerne til decentraliseret samarbejde øget fra 115 mio. EUR i 2005 til **150 mio. EUR i 2007** (officiel nettoudviklingsbistand)⁸ eller 1,5 % af Frankrigs officielle udviklingsbistand. Tallene dækker aktiviteterne hos **3 250** lokale myndigheder (regioner, departementer, kommuner og tværkommunale strukturer) og næsten **6 000** samarbejdsforbindelser (hvoraf 1983 omfatter udviklingssamarbejde) i 115 lande. Rhône-Alpes udbetalte f.eks. til dette formål i 2003 5,7 mio. EUR og i 2005 6,3 mio. EUR. Regionen Ile de France øgede i samme periode sin bistand fra 4,3 mio. EUR til 5 mio. EUR.

3 LOKALE MYNDIGHEDER INDEN FOR UDVIKLING: HENIMOD EN EU-STRATEGI

EU bør i forbindelserne med udviklingslande fremme fastlæggelsen af **rammer for de lokale myndigheders deltagelse i udviklingsprocessen**. Herigennem kan man anerkende betydningen og vigtigheden af denne nye tendens inden for udvikling, bygge videre på den

⁶ Det er vanskeligt samlet at gøre rede for de beløb, der er afsat af de lokale myndigheder til udviklingssamarbejde, fordi så mange forskellige aktører er involveret, fordi initiativerne er varierende og udvikler sig, og midlerne og redskaberne er tilpasset hertil, og også fordi den eksisterende nomenklatur og kategorisering (dvs. OECD/DAC) ikke er tilpasset denne særlige form for decentraliseret samarbejde.

⁷ 90 % af disse beløb vedrører udgifter til studerende.

⁸ 60 mio. EUR er oplyst til OECD/DAC, men *Délégation pour l'action extérieure des collectivités locales* (DAECL) skønner, at det samlede beløb er på 115 mio. EUR.

seneste udvikling inden for bistandsformer, anerkende værdien af decentraliseret bistand og samtidig markere, at de lokale myndigheders aktiviteter på udviklingsområdet er vigtige og går langt tilbage i tiden. **Kommissionen opfordrer på den baggrund lokale myndigheder** på EU-plan og nationalt plan til at engagere sig og gennemføre foranstaltninger på det udviklingspolitiske område.

Der skal ved fastlæggelsen af rammer fokuseres på de generelle principper, som er vedtaget på internationalt plan inden for udviklingssamarbejde, og deres praktiske anvendelse i forbindelse med de lokale myndigheders aktiviteter, f.eks.: landespecifitet, som indebærer støtte, der er skræddersyet under hensyn til den specifikke landekontekst, ejerskab og partnerskab, hensyntagen til landets situation og nationale decentralisering; fleksibilitet og pragmatisme, der gør det muligt at tilpasse sig dynamikken i forbindelse med reformprocesser og tilpasse sig nye udfordringer og prioriteter; tilpasning og harmonisering, herunder donorkomplementaritet, etablering af strategiske alliancer med henblik på at reducere transaktionsomkostninger og byrder for partnernes administrationer. Det skal endelig også fremhæves, at der er tale om en langsigtet og gradvis proces, der kræver omfattende og voksende støtte.

3.1 Lokale myndigheder: en struktureret dialog

De lokale myndigheder bør som subnationale aktører og i kraft af deres omfattende tilstedeværelse og aktiviteter være repræsenteret bedre på EU-plan. Lokale myndigheder i EU og i partnerlandene kan organisere sig for at blive hørt i de forskellige internationale, bilaterale og multilaterale donorgrupper. De lokale myndigheder skal være bedre til at informere om det bidrag, de kan yde på forskellige områder, f.eks. bekæmpelse af klimaforandringer, konfliktløsning eller virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene, og de skal deltage i visse debatter/aktioner, som de hidtil har været udelukket fra, navnlig vedrørende bistandseffektivitet. Dette bør bl.a. være tilfældet i forbindelse med anvendelse af eksisterende landestrategipapirer eller allerede eksisterende missionsrapporter og den lokale arbejdsdeling etc.

På EU-plan foreslår Kommissionen, at der **etableres en struktureret dialog om udviklingspolitik med de lokale myndigheder**. Dette kan ske i Regionsudvalgets regi, som jo netop har til opgave at høre de lokale myndigheder på EU-plan, og omfatte lokale myndigheder og netværk af lokale myndigheder. Denne dialog kan bestå af årlige samlinger omfattende alle dem, der er aktive inden for dette samarbejde, og tage sigte på at styrke disse netværk, forbedre bistandseffektiviteten og sikre bæredygtighed for enkeltstående aktioner og pilotprojekter. En sådan privilegeret dialog med Regionsudvalget ville ikke udelukke en bilateral ad hoc-dialog med lokale myndigheder eller disses sammenslutninger om særlige spørgsmål.

EU kunne i den forbindelse udvikle særlige værktøjer, som ville gøre det muligt for de lokale myndigheder at deltage i en sådan struktureret dialog og etablere et grundlag for deres aktioner, som sikrer større effektivitet og kohærens, bedre koordinering og en større grad af komplementaritet. Kommissionen foreslår, at der i første omgang fastlægges operationelle retningslinjer for at fremme de lokale myndigheders deltagelse i bistandsplanlægning og

-ydelse og politikdialog i partnerlande og på regionalt plan og EU-plan, for herved at komplementere Kommissionens aktiviteter⁹.

3.2 Lokale myndigheder i udviklingslandene

De lokale myndigheder i partnerlandene er også af stor betydning, fordi de kan være af central betydning for fremme af den lokale regeringsførelse og levering af offentlige tjenester - navnlig i forbindelse med decentralisering. Et stort antal partnerlande er således på nuværende tidspunkt involveret i en eller anden form for decentralisering. Disse processer er præget af mange problemer, som ville kunne løses, hvis der var stærkere forbindelser med de lokale myndigheder i EU-medlemsstaterne.

Områder, hvor de lokale myndigheder kunne have en komparativ fordel, går lige fra indførelse af lokalt demokrati (omfattende overførsel af magt til valgte lokale organer, der nyder relativ autonomi) og lokal regeringsførelse (omfattende et skift fra en dimension med udelukkende vertikal ansvarlighed til en horisontal og nedadgående ansvarlighed, der er forbundet med principper for deltagelse, åbenhed og ansvarlighed, hvor civilsamfundet spiller en central rolle) til et nyt paradigme for lokal (økonomisk) udvikling (hvor lokalregeringerne spiller en rolle som katalysatorer) og territorial (regional) planlægning, som integrerer lokal udvikling i en bredere rumlig kontekst og tilskynder til synergi mellem forskellige aktører fra den private og offentlige sektor.

På grund af deres potentielle rolle inden for lokal udvikling og de udfordringer, de står over for, kan de lokale myndigheder i partnerlandene derfor drage fordel af en mere struktureret og permanent dialog med deres partner i EU om disse spørgsmål og af samarbejdsaktiviteter til støtte for lokal regeringsførelse.

3.3 Lokale myndigheder inden for udvikling: Fremme af forståelse

Følgende elementer kunne danne grundlaget for den fremtidige europæiske strategi:

3.3.1 Lokale aktører – Bistandseffektivitet og lokale EU-myndigheder

Den komplekse "flerlags"-regeringsførelse, der beskrives ovenfor, og som omfatter mange forskellige aktører fra EU og partnerlandene, kræver, **at der tages hensyn til bistandseffektiviteten i forbindelse med debatten om de lokale myndigheders rolle som udviklingsaktører.** Behovet for en sådan hensyntagen øges yderligere af det forhold, at få lokale myndigheder forfølger internationalt fastlagte mål og retningslinjer med henblik på ydelse af koordineret udviklingsbistand. Visse EU-regioner og -byer har forpligtet sig til at efterleve Paris-erklæringen om bistandseffektivitet (Paris-erklæringen), men langt de fleste går stadig ud fra deres egne kompetencer og beføjelser ved fastlæggelse af deres udviklingsaktiviteter. Til det formål er det nødvendigt, at der gøres fremskridt på vigtige områder under Paris-erklæringen, som har lige så stor betydning for udviklingssamarbejdet via lokale aktører som for forbindelserne mellem donorer og partnerlande. Der skal bl.a. ske en begrænsning af opsplittningen ved anvendelse og efterlevelse af principperne i *EU-adfærdskodeksen om komplementaritet og arbejdsdeling*, øget anvendelse af landesystemerne

⁹ Fællesskabets støtte er navnlig blevet kanaliseret via geografiske programmer og tematiske programmer og mere specifikt under programmet vedrørende ikke-statslige aktører og lokale myndigheder.

og fremme af demokratisk ejerskab, som er områder, hvor de lokale myndigheder spiller en vigtig rolle.

Kommissionen foreslår derfor, at de lokale aktører på EU-plan fremmer **udviklingssamarbejde til støtte for lokal regeringsførelse** omfattende lokale myndigheder. Formålet hermed skulle være at styrke kohærens, komplementaritet og effektivitet for forskellige lokale aktører. De vigtigste principper og metoder, som de frivilligt kunne tilslutte sig, kunne være anvendelse på lokalt niveau af principperne i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet, støtte til lokal demokratisk regeringsførelse, fremme af nationale rammer som grundlag for lokal regeringsførelse og fremme af social og økonomisk udvikling. De berørte aktører er i øjeblikket ved at udarbejde en tekst herom, og det seneste udkast hertil er vedlagt denne meddelelse som bilag. Resultaterne af et lignende initiativ, som er i gang i Afrika, kan videreformidles via den dialog, der er planlagt under det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU om demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder.

3.3.2 Identificering af aktører og aktiviteter

Udviklingssamarbejde mellem lokale myndigheder er et fænomen, der er under udvikling, men der mangler oplysninger om dette samarbejde. For bedre at kunne identificere de berørte aktører og aktiviteter med henblik på at afgrænse koordineringsbehov eller andre behov og foreslå løsninger **bør der fastlægges mekanismer, der kan sikre mere effektiv indberetning om de lokale myndigheders udviklingssamarbejde**. Der kan f.eks. være tale om en oversigt over decentraliserede samarbejdsaktiviteter, et kompendium over bedste praksis, eller et observationsorgan, der bygger på den eksisterende kapacitet.

3.3.3 "Børs" til udveksling af udbud og efterspørgsel

Opsplitning, dobbeltarbejde og mangel på information er ofte store hindringer, som begrænser effekten af og mulighederne for de lokale myndigheders aktiviteter. Der er mulighed for at skabe et system til at formidle information og sammenholde tilbud om og efterspørgsel efter samarbejde fra de lokale myndigheder med henblik på at "matche" ekspertise og finansiering, fremme netværk af lokale myndigheder i EU, der deltager i territorielt samarbejde, og skabe partnerskaber. **Kommissionen foreslår, at EU støtter etableringen af en informationsudvekslingsplatform – en "børs" – i Regionsudvalgets regi, som inddrager vigtige netværk i EU-landene og netværk hos de lokale myndigheder i partnerlandene.**

Formålet med en sådan børs skulle være, at den kunne fungere som kontaktsted for lokale myndigheder i EU og partnerlandene og fremme etableringen af nye partnerskaber mellem lokale EU-myndigheder, som søger partnere i forbindelse med decentraliserede samarbejdsaktioner. En sådan børs vil også kunne medvirke til at forhindre overlappende indsats og koncentrere samarbejdet, hvor det giver det største udbytte.

3.3.4 Netværk i EU og partnerlandene – styrkelse af partnerskaber/partnerskaber mellem de lokale myndigheder

Det øgede kulturelle og institutionelle parløb mellem lokale myndigheder i EU og partnerlandene har i tidens løb resulteret i mange succesfulde partnerskaber. Mange af dem, som det decentraliserede samarbejde bygger på, har deres udgangspunkt i venskabsbyprincippet. Kommissionen foreslår, at **EU støtter mere omfattende udnyttelse af disse udviklingspartnerskaber for at fremme udvekslingen af erfaringer** og opbygge tættere og mere langsigtede partnerskaber til fremme af udvikling.

EU og EU's lokale myndigheder bør **støtte nationale sammenslutninger af lokale myndigheder i partnerlande**, således at de kan deltage i deres nationale politiske dialog (f.eks. under udarbejdelsen sammen med Europa-Kommissionen af landestrategipapirer) i overensstemmelse med principperne for ejerskab og fælles ansvarlighed. Det er også vigtigt, at der ydes støtte til nationale sammenslutninger af lokale myndigheder i EU og partnerlandene for at øge den gensidige ansvarlighed for lokale regeringer og centralregeringer.

4. DE NÆSTE SKRIDT

Det er formålet med denne meddelelse at fremhæve betydningen af de lokale myndigheders nye rolle som hovedaktører inden for udvikling og at udstikke retningslinjer for en strategi på EU-plan. Meddelelsen tager sigte på at igangsætte en proces, som kan styrke deres deltagelse i fastlæggelse og gennemførelse af koordinerede, strategiske udviklingsaktiviteter.

Kommissionen opfordrer derfor Rådet, medlemsstaterne forsamlet i Rådet, Regionsudvalget, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og Europa-Parlamentet til at støtte fastlæggelsen af en generel strategi for de lokale myndigheders deltagelse i udvikling på internationalt, europæisk og nationalt plan under anvendelse af de ovenfor beskrevne redskaber.